

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

P8_TA(2016)0104

Program sprawności i wydajności regulacyjnej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie Programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT): aktualna sytuacja i perspektywa (2014/2150(INI))**

(2018/C 058/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Porozumienia międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾,
- uwzględniając praktyczne zasady uzgodnione w dniu 22 lipca 2011 r. między właściwymi służbami Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania art. 294 ust. 4 TFUE w przypadku porozumień w pierwszym czytaniu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie sprawności regulacyjnej UE oraz pomocniczości i proporcjonalności – 19. sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa za 2011 r.⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie zmiany wytycznych Komisji dotyczących oceny skutków oraz w sprawie roli testu MŚP⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie dalszych działań związanych z przekazaniem uprawnień ustawodawczych i kontrolą przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2012 r. w sprawie 18. sprawozdania w sprawie lepszego stanowienia prawa – stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności (2010 r.)⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2011 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa, pomocniczości, proporcjonalności i inteligentnych regulacji⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zapewnienia niezależnych ocen skutków regulacji⁽⁷⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie inteligentnych regulacji z dnia 4 grudnia 2014 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT): aktualna sytuacja i perspektywa (COM(2014)0368),
- uwzględniając wcześniejsze komunikaty Komisji w sprawie sprawności regulacyjnej UE (COM(2012)0746 i COM(2013)0685),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie pomocniczości i proporcjonalności (19. sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa za 2011 r.) (COM(2012)0373),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Inteligentne regulacje – odpowiedź na potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw” (COM(2013)0122),

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 E z 31.12.2003, s. 1; teksty przyjęte z dnia 9 marca 2016 r. P8_TA(2016)0081.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0069.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0127.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 117.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 87.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 31.

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji w sprawie monitorowania inteligentnych regulacji dla MŚP i konsultacji w tej sprawie (SWD(2013)0060),
  - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Inteligentne regulacje w Unii Europejskiej” (COM(2010)0543),
  - uwzględniając wytyczne Komisji z 2014 r. dotyczące konsultacji z zainteresowanymi stronami,
  - uwzględniając końcowe sprawozdanie Grupy Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych z dnia 24 lipca 2014 r. zatytułowane „Zmniejszenie biurokracji w Europie – spuścizna i perspektywy”, w szczególności zamieszczone w załączniku 12 zdanie odrębne czworga członków tej grupy mających doświadczenie w działalności na rzecz pracowników, zdrowia publicznego, środowiska i konsumentów,
  - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2014 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Program UE – Lepsze wyniki dzięki lepszemu stanowieniu prawa” (COM(2015)0215),
  - uwzględniając wspólny komunikat skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa (COM(2015)0216),
  - uwzględniając decyzję Komisji w sprawie utworzenia Platformy REFIT (C(2015)3261) oraz komunikat Komisji zatytułowany „Platforma REFIT — struktura i funkcjonowanie” (C(2015)3260);
  - uwzględniając decyzję przewodniczącego Komisji Europejskiej o ustanowieniu niezależnej Rady ds. Kontroli Regulacyjnej (C(2015)3263) oraz komunikat Komisji zatytułowany „Rada ds. Kontroli Regulacyjnej — zakres obowiązków, zadania i skład” (C(2015)3262), jak również komunikat Komisji zatytułowany „Standardowe uzasadnienie” (C(2015)3264/2);
  - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji „Wytyczne dotyczące lepszego stanowienia prawa” (SWD(2015)0111),
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0208/2015),
- A. mając na uwadze, że program REFIT jest kluczowym elementem strategii Komisji na rzecz lepszego stanowienia prawa;
- B. mając na uwadze, że program REFIT ma na celu konsolidację procedur lepszego stanowienia prawa, uproszczenia prawa UE oraz ograniczenia obciążeń administracyjnych i/lub regulacyjnych, a także podjęcia działań na rzecz dobrego sprawowania rządów, w którym podstawę stanowi polityka oparta na faktach, a oceny skutków i kontrole ex post odgrywają istotną rolę, nie zastępując jednakże decyzji politycznych;
- C. mając na uwadze, że aby wspierać swoje działania w ramach programu REFIT, Komisja powołała platformę REFIT, w skład której wchodzi dwie grupy: „grupa przedstawicieli rządów”, która składa się z ekspertów wysokiego szczebla ze służb publicznych każdego państwa członkowskiego oraz „grupa zainteresowanych stron”, w której pracach bierze udział do 20 ekspertów, przy czym dwaj z nich to przedstawiciele Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, a pozostali reprezentują przedsiębiorstwa, w tym również MŚP, partnerów społecznych i organizacje społeczeństwa obywatelskiego;

⁽¹⁾ Dokument EKES INT/750.

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

- D. mając na uwadze coroczną tablicę wyników programu REFIT umożliwiającą ocenę postępów poczynionych we wszystkich obszarach polityki i w realizacji każdej z inicjatyw wskazanych przez Komisję, również działań podejmowanych przez Parlament i Radę;
- E. mając na uwadze, że Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r. zdezaktualizowało się w obecnym otoczeniu regulacyjnym wprowadzonym Traktatem z Lizbony,
- F. mając na uwadze, że program lepszego stanowienia prawa przyczynił się jednak w minionych latach do poprawy praktyk legislacyjnych; mając na uwadze, że duża liczba różnorodnych nazw i programów wprowadzonych w tym obszarze przez Komisję, takich jak „lepsze stanowienie prawa”, „lepsze uregulowania prawne”, „inteligentne regulacje”, „sprawność regulacyjna”, „najpierw myśl na małą skalę”, „kontrola sprawności” czy program „ABR+” nie daje, szczególnie obywatelom, wystarczającej jasności i przejrzystości co do celu, w jakim podejmuje się dane środki, a co za tym idzie, należałoby je lepiej połączyć;
- G. mając na uwadze, że w komunikacie z dnia 19 maja 2015 r. zatytułowanym „Program UE — Lepsze wyniki dzięki lepszemu stanowieniu prawa” Komisja przedstawiła spójne, całościowe podejście do lepszego stanowienia prawa, w którym uwzględniono cały polityczny cykl ustawodawczy i które wymaga kierunkowego współdziałania wszystkich instytucji, oraz mając na uwadze, że w związku z tym zostanie ono dogłębnie przeanalizowane przez Parlament, by doprowadzić do osiągnięcia jak najlepszych wyników w interesie obywateli Unii;
- H. mając na uwadze, że wszystkie cele i założenia Unii, o których mowa w art. 3 TUE, są równie istotne; mając na uwadze, że Komisja podkreśla, iż w programie REFIT nie kwestionuje się dotychczasowych celów polityki ani nie powinien on mieć negatywnego wpływu na zdrowie i bezpieczeństwo obywateli, konsumentów i pracowników ani na środowisko;
- I. mając na uwadze, że w drugiej połowie 2014 r. Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne w sprawie przeglądu wytycznych Komisji dotyczących oceny skutków oraz w sprawie konsultacji z zainteresowanymi stronami,
- J. mając na uwadze, że opracowując program prac na 2015 r., Komisja po raz pierwszy zastosowała tzw. zasadę braku kontynuacji politycznej jako uzasadnienie wycofania ogromnej liczby wniosków ustawodawczych oczekujących na rozpatrzenie,
- K. mając na uwadze, że w programie prac na 2015 r. Komisja planowała skupić swoje działania na głównych wyzwaniach gospodarczych i społecznych, a jej nowa struktura ma na celu zagwarantowanie bardziej spójnego podejścia politycznego, co zwiększy przejrzystość w UE, a tym samym akceptację wśród obywateli;

Lepsze stanowienie prawa

1. z zadowoleniem przyjmuje decyzję przewodniczącego Komisji J.-C. Junckera w sprawie powierzenia obowiązków w zakresie lepszego stanowienia prawa pierwszemu wiceprzewodniczącemu Komisji, co jest odpowiedzią na apele Parlamentu Europejskiego i podkreśla dużą wagę polityczną tego zagadnienia; oczekuje, że ta nominacja doprowadzi do powstania europejskich przepisów prawa o najwyższej możliwej jakości, spełniających oczekiwania obywateli i innych zainteresowanych stron oraz gwarantujących, że cele polityki publicznej, łącznie z normami konsumenckimi, środowiskowymi, społecznymi, a także normami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa nie będą zagrożone;
2. zwraca uwagę, że lepsze stanowienie prawa powinno obejmować kulturę administracji publicznej na wszystkich szczeblach Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę nadmierny poziom biurokracji w wymiarze ogólnounijnym oraz konieczność uproszczenia prawodawstwa, a także wdrażanie i stosowanie aktów unijnych na szczeblu europejskim, ale też krajowym, regionalnym i lokalnym, aby w ten sposób zapewnić na wszystkich szczeblach dobrą administrację i postawę proeuropejską;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

3. podkreśla, że Komisja powinna uszeregować według ważności opracowanie niektórych środków oraz skoncentrować się na jakości prawa i na lepszym egzekwowaniu obowiązującego prawa, a nie na liczbie aktów ustawodawczych; podkreśla w związku z tym, że koszty nie powinny stanowić czynnika decydującego, lecz to jakość prawa jest jedynym punktem odniesienia oraz że programu REFIT nie można wykorzystywać do podważania zrównoważonego charakteru lub standardów społecznych, praw pracowniczych, norm środowiskowych i praw konsumentów;
4. sugeruje, aby Komisja uwzględniła wprowadzenie klauzul wygaśnięcia do ograniczonych w czasie inicjatyw ustawodawczych, pod warunkiem że nie spowoduje to niepewności prawa, a także umieszczała w stosowanych przypadkach klauzule przeglądowe w środkach ustawodawczych, aby regularnie oceniać ciągłą stosowność tych środków na szczeblu europejskim;
5. podkreśla, że europejskie przepisy zastępują zazwyczaj 28 norm krajowych, co umacnia rynek wewnętrzny i prowadzi do ograniczenia biurokracji;
6. z zadowoleniem przyjmuje pakiet środków z dnia 19 maja 2015 r. ukierunkowanych na lepsze uregulowania; popiera stałe zaangażowanie Komisji na rzecz lepszego stanowienia prawa; podkreśla, że prace przewidziane w komunikacie dotyczącym REFIT powinny być postrzegane jako nieprzerwany proces, zapewniając odpowiadanie obowiązującego ustawodawstwa na szczeblu europejskim zakładanym celom i realizując wspólny cel ustawodawców oraz spełniając oczekiwania obywateli, zwłaszcza pracowników, przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron;
7. przyjmuje do wiadomości zobowiązanie Komisji dotyczące nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, w którym uwzględnione są zmiany wprowadzone Traktatem z Lizbony oraz Porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją, i w którego ramach skonsolidowane są procedury w takich obszarach, jak planowanie ustawodawcze, ocena skutków, systematyczne kontrole *ex post* w odniesieniu do ustawodawstwa UE, a także wdrażanie aktów delegowanych i wykonawczych oraz postępowanie z nimi, i przyjmuje do wiadomości zakończenie negocjacji;
8. z zadowoleniem przyjmuje zapewnienia Komisji, że celem jej strategii na rzecz lepszego stanowienia prawa nie jest deregulacja konkretnych obszarów polityki czy kwestionowanie ważnych dla nas wartości, takich jak ochrona socjalna, ochrona środowiska oraz prawa podstawowe, w tym prawo do ochrony zdrowia;
9. uznaje długoterminową intensywną pracę Grupy Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych, która przestawiła Komisji Europejskiej propozycje ograniczania obciążeń administracyjnych i wskazała sprawdzone sposoby możliwie jak najmniej biurokratycznego wdrażania przepisów prawnych UE w państwach członkowskich; przyjmuje do wiadomości, że czworo członków Grupy Wysokiego Szczebla Niezależnych Partnerów ds. Obciążeń Administracyjnych opowiedziało się przeciwko kilku wnioskom zawartym w końcowym sprawozdaniu tej grupy w sprawie obciążeń administracyjnych i przedstawiło zdanie odrębne; oczekuje, że Komisja uwzględni obawy wszystkich zainteresowanych stron zaangażowanych w ten proces;
10. podkreśla znaczenie dialogu społecznego i poszanowania niezależności partnerów społecznych; podkreśla w szczególności w związku z art. 9 TFUE, że zgodnie z art. 155 TFUE partnerzy społeczni mogą zawierać umowy, które mogą prowadzić do stanowienia prawa UE na wspólny wniosek sygnatariuszy; oczekuje, że Komisja będzie szanować niezależność stron i wynegocjowanych przez nie umów oraz będzie poważnie traktowała ich obawy, a także podkreśla, że program lepszego stanowienia prawa nie powinien być pretekstem do lekceważenia lub pomijania porozumień osiągniętych między partnerami społecznymi i dlatego chciałby odrzucić jakiegokolwiek oceny wpływu umów między partnerami społecznymi;
11. przypomina, że w trakcie poprzedniej kadencji wybór pomiędzy aktami wykonawczymi a delegowanymi spowodował powstanie wielu sporów na poziomie międzyinstytucjonalnym; uważa zatem, że należy zdefiniować precyzyjne wytyczne, o które Parlament Europejski wnioskował w rezolucji przyjętej w dniu 25 lutego 2014 r.;
12. z zadowoleniem przyjmuje ogłoszony przez Komisję zamiar uproszczenia systemu zarządzania dopłatami w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR), europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi oraz programem Horyzont 2020;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

Przejrzystość i zasięganie opinii zainteresowanych stron

13. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Komisję ważnej roli, jaką w programie REFIT odgrywa proces konsultacji; zwraca uwagę, że zgodnie z art. 11 ust. 2 TUE od wszystkich instytucji UE wymaga się utrzymywania otwartego, przejrzystego i regularnego dialogu ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim; wzywa instytucje, by zwróciły szczególną uwagę na obowiązkowy i regularny dialog ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi oraz ze społeczeństwem obywatelskim;

14. wskazuje, że jedynie dzięki większej przejrzystości funkcjonowanie UE może być skuteczniejsze, a zaufanie społeczeństwa obywatelskiego do UE większe;

15. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym zapewnienie Komisji, że dialog z obywatelami, partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi stronami reprezentującymi środowisko przedsiębiorstw i społeczeństwo obywatelskie przyczynia się do zagwarantowania przejrzystości, skuteczności i spójności procesu stanowienia prawa UE, i popiera zamiar Komisji dotyczący dokładniejszego przedstawiania, w jaki sposób powstają jej wnioski, np. w formie tekstów ustawodawczych czy komunikatów Komisji;

16. stwierdza, że Komisja w ramach strategii na rzecz lepszego stanowienia prawa znacząco zwiększa rolę konsultacji społecznych; przyjmuje do wiadomości, że w przyszłości Komisja będzie przeprowadzać dwunastotygodniowe konsultacje społeczne a) przed opracowaniem nowych wniosków ustawodawczych, b) przy przeglądzie obowiązujących przepisów prawnych i kontroli ich celowości lub c) w zakresie strategii działania i ocen skutków ex-ante; ponadto przyjmuje do wiadomości, że poza tym Komisja również po przyjęciu danego wniosku ustawodawczego umożliwi obywatelom oraz zainteresowanym podmiotom wypowiedzenie się w ciągu ośmiu tygodni na temat wniosków Komisji oraz przekaze te opinie Radzie i Parlamentowi;

17. w tym kontekście wzywa Komisję do zadbania o wyważoną i przejrzystą ocenę opinii i reakcji wszystkich zainteresowanych stron w procesie konsultacyjnym, a w szczególności do zadbania o to, żeby konsultacje społeczne nie były wykorzystywane dla własnych celów przez dobrze zorganizowane i finansowane grupy zainteresowanych; wzywa Komisję do publikacji jej wniosków wynikających z konsultacji społecznych;

18. stwierdza, że wyniki ocen skutków powinny być publikowane dopiero wówczas, gdy Komisja przyjmie daną inicjatywę polityczną; w interesie przejrzystości decyzji Komisji uważa, że należy publikować wyniki ocen skutków również wówczas, gdy Komisja podjęła decyzję o nieprzedstawianiu wniosku ustawodawczego;

19. stwierdza, że Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, który ma status organu doradczego, odgrywa ważną rolę jako przedstawiciel społeczeństwa obywatelskiego; stwierdza, że Komitet Regionów, który również ma status organu doradczego, odgrywa ważną rolę jako przedstawiciel organów regionalnych i lokalnych w UE oraz w ocenie wdrażania unijnego ustawodawstwa; wskazuje, że zgodnie z obowiązującym prawem Parlament, Rada i Komisja mogą z wyprzedzeniem zasięgać opinii obu organów doradczych, gdy Parlament i Rada uznają to za stosowne; jest zdania, że jeżeli zasięga się opinii Komitetów na temat konkretnych kwestii i odpowiednio wcześniej, a także korzysta z ich szczególnej wiedzy fachowej, może to przyczynić się do lepszego stanowienia prawa;

20. jest zdania, że organom regionalnym i lokalnym należy zapewnić większy udział w kształtowaniu polityki unijnej, szczególnie poprzez wykorzystanie – na wczesnym etapie przygotowywania prawodawstwa – wiedzy fachowej i doświadczenia państw członkowskich na szczeblu regionalnym i lokalnym; zauważa, że wszystkie instytucje muszą przestrzegać zasad pomocniczości i proporcjonalności w pracy ustawodawczej;

21. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji uczynienia procesu stanowienia prawa bardziej przejrzystym, a także większego angażowania obywateli w cały proces ustawodawczy;

22. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji, by w przyszłości również przeprowadzać czterotygodniowe konsultacje publiczne dotyczące projektów aktów delegowanych i ważniejszych aktów wykonawczych, zanim państwa członkowskie określą swoje stanowisko na posiedzeniu właściwej komisji;

23. wzywa Komisję do przeglądu wytycznych dotyczących oceny skutków pod kątem zwiększenia udziału zainteresowanych stron i liczby konsultacji przeprowadzanych z nimi, przy użyciu jak najbardziej bezpośredniego sposobu w celu umożliwienia obywatelom europejskim udziału w procesach decyzyjnych;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

24. przyjmuje do wiadomości, że Komisja na swojej stronie internetowej poświęconej lepszemu stanowieniu prawa stworzyła nową zakładkę „Lighten the Load – Have your Say!” [Zmniejszyć obciążenia – Wypowiedz się!] i wzywa Komisję, jak i nową platformę REFIT do wyważonego i przejrzystego rozpatrywania zamieszczonych tam komentarzy; uważa jednakże, że panel REFIT nie powinien być zbyt uciążliwy z punktu widzenia procesów i obrad, lecz powinien być organem zdolnym do szybkiego reagowania, a także do prowadzenia bardziej szczegółowych prac w europejskim procesie ustawodawczym; jest zdania, że konsultacje za pośrednictwem strony internetowej Komisji nie mogą zastąpić publicznych konsultacji z zainteresowanymi stronami;

Ocena skutków i europejska wartość dodana

25. zauważa, że oceny skutków stanowią ważne narzędzie wsparcia procesu decyzyjnego we wszystkich instytucjach UE i odgrywają istotną rolę w lepszym stanowieniu prawa; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do skrupulatniejszego wypełniania ich zobowiązań oraz do bardziej rygorystycznej oceny skutków przyszłych i obowiązujących regulacji; podkreśla jednak, że oceny te nie zastępują politycznych ocen i decyzji oraz że w żaden sposób nie można ograniczać swobody posłów do Parlamentu Europejskiego w ich działalności politycznej;

26. uważa, że istotnym elementem procesu oceny skutków powinna być ocena konkurencyjności; jest zdania, że projekt zmienionych wytycznych powinien zawierać wskazówki dotyczące sposobu przeprowadzania oceny wpływu na konkurencyjność i określania wagi tego wpływu w analizie końcowej; popiera obowiązujące założenie, iż wnioski mające negatywny wpływ na konkurencyjność nie powinny być przyjmowane przez Komisję, chyba że zostaną przedstawione dowody na wynikające z nich znaczne, niemożliwe do oszacowania korzyści;

27. uważa, że zasady lepszego stanowienia prawa powinny mieć zastosowanie do decyzji zarówno w sprawie prawa wtórnego, jak i pierwotnego; apeluje do Komisji, aby w razie potrzeby aktom delegowanym i wykonawczym towarzyszyła ocena skutków, obejmująca konsultacje z zainteresowanymi stronami;

28. uważa, że oceny skutków muszą być kompleksowe, że w szczególności należy w zrównoważony sposób ocenić skutki gospodarcze, społeczne i środowiskowe oraz że trzeba oceniać wpływ na prawa podstawowe obywateli oraz równouprawnienie mężczyzn i kobiet; podkreśla, że analiza kosztów i korzyści to tylko jedno spośród wielu kryteriów;

29. wskazuje, że w wielu państwach członkowskich, takich jak Szwecja, Republika Czeska, Holandia, Wielka Brytania i Niemcy, niezależne organy konstruktywnie wspierają rządy w procesie stanowienia prawa z myślą o ograniczeniu obciążeń administracyjnych nakładanych na przedsiębiorstwa i obywateli, jak również o zmierzalnym i sprawdzalnym obniżeniu kosztów związanych z obowiązkiem informowania; zauważa, że można by uwzględnić najlepsze praktyki i doświadczenia istniejących organów ds. lepszego stanowienia prawa; odnotowuje przekształcenie działającej w ramach Komisji Rady ds. Oceny Skutków w niezależną Radę ds. Kontroli Regulacyjnej i oczekuje, że włączenie do niej niezależnych ekspertów będzie miało korzystny wpływ na prowadzony w Komisji proces oceny skutków; jednak nalega, by Rada ds. Kontroli Regulacyjnej miała wyłącznie rolę doradczą, a jej opinie nie były wiążące; nalega, żeby oceny skutków były spójne i uwzględniały wszelkie zmiany wprowadzone na etapie konsultacji między służbami oraz opierały się między innymi na szacunkach dotyczących dodatkowych kosztów, jakie ponosiłyby państwa członkowskie w razie braku rozwiązania na szczeblu unijnym; uważa, że opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej powinna towarzyszyć ostatecznemu wnioskowi ustawodawczemu; proponuje przedyskutowanie podczas nadchodzących negocjacji w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego kwestii, czy Rada ds. Kontroli Regulacyjnej może być organem interesującym wszystkie instytucje jako organ czysto doradczy;

30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że na wczesnym etapie rozpatrywania konkretnych wniosków ustawodawczych grupy robocze Rady mają obecnie analizować właściwe oceny skutków Komisji w oparciu o orientacyjne listy kontrolne; wyraża jednak ubolewanie, że w Sekretariacie Rady nie istnieje jeszcze dział ds. oceny skutków i uważa, że powyższe rozwiązanie mogłoby się przyczynić do wypełnienia zobowiązań Rady w zakresie oceny wszelkich istotnych poprawek zgłaszanych do wniosków Komisji;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

31. wskazuje, że Parlament Europejski utworzył własną Dyрекcję ds. Oceny Skutków Regulacji i Europejskiej Wartości Dodanej, która oferuje komisjom parlamentarnym sporządzanie ocen skutków ex ante i ex, ocenia wartość dodaną przysłych lub bieżących strategii politycznych UE, jak również naukowe i technologiczne możliwości polityczne; zauważa, że zgodnie z informacjami od Komisji Parlament przeprowadził około dwudziestu wewnętrznych ocen skutków w związku ze zmianami do wniosków Komisji; przypomina komisjom w Parlamencie, aby z większą konsekwencją korzystały z dostępnego już instrumentu umożliwiającego Parlamentowi sporządzanie własnych ocen skutków, szczególnie w razie planowania wprowadzenia istotnych zmian do pierwotnego wniosku Komisji; podkreśla jednakże, że nie może to prowadzić do ograniczenia swobody działania posłów do Parlamentu Europejskiego;

32. podkreśla konieczność uwzględnienia każdej z zasad, na których opiera się Unia, w tym zasad pomocniczości i proporcjonalności; wzywa wszystkie instytucje UE, aby zawsze rozpatrywały zarówno krótko-, jak i długoterminowe skutki ustawodawstwa;

33. zwraca uwagę, że okres, w którym można odstąpić od umowy po zakończeniu negocjacji, ale przed ostatecznym głosowaniem – który to okres obecnie wykorzystuje się na korektę przez prawników-lingwistów – można dodatkowo wykorzystać na przeprowadzenie oceny skutków i sprawdzenie zgodności z zasadą pomocniczości;

34. wyraża przekonanie, że wszystkie instytucje UE powinny wypracować wspólne podejście metodologiczne do ocen skutków; podkreśla, że uprawnienia ustawodawcze Parlamentu i Rady do wprowadzania zmian do wniosku Komisji muszą pozostać niezmiennione;

35. wzywa Komisję do rozszerzenia procedury konsultacji, zarówno publicznych, jak i prywatnych, ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym z konsumentami, podczas przygotowywania aktów delegowanych i wykonawczych, z myślą o tym, jak skuteczniej zwiększać znajomość wniosków na etapie wstępnym;

MŚP i zasada „najpierw myśl na małą skalę”

36. z zadowoleniem przyjmuje wyraźne zobowiązanie Komisji do dalszego doskonalenia testu MŚP, zwłaszcza że ponad 20 milionów małych i średnich przedsiębiorstw stanowi 99 % wszystkich przedsiębiorstw w UE, a MŚP stanowią w istocie trzon gospodarki, wzrostu i zatrudnienia; popiera rozważenie dostosowań i łagodniejszych przepisów dla MŚP w ocenie skutków, jeżeli można udowodnić, że nie podważają one skuteczności prawodawstwa, a wyłączenia lub łagodniejsze przepisy nie sprzyjają fragmentaryzacji rynku wewnętrznego ani nie utrudniają MŚP dostępu do niego; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do rozważenia bardziej elastycznych przepisów dla MŚP, w tym bezwarunkowe wyłączenie mikroprzedsiębiorstw, pod warunkiem że jest to zasadne i możliwe oraz nie zagraża rzeczywistej realizacji społecznych, środowiskowych i gospodarczych celów proponowanego aktu prawnego;

37. wzywa Komisję do nieobniżania poziomu ambicji, jeśli chodzi o zapewnianie podstaw do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy poprzez ograniczanie obciążeń administracyjnych dla MŚP, oraz apeluje o nieutrudnianie realizacji celów polityki publicznej, obejmujących normy ochrony konsumentów, normy środowiskowe i socjalne, normy dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa, a także normy w zakresie równości płci; podkreśla, że zmniejszenie obciążenia administracyjnego nie może prowadzić do obniżenia standardów zatrudnienia lub zwiększenia liczby umów w zakresie niepewnych form zatrudnienia oraz że pracownicy w MŚP i mikroprzedsiębiorstwach muszą być traktowani tak samo i chronieni według takiego samego wysokiego standardu, jak pracownicy w większych spółkach;

38. podkreśla, że ocena wpływu nowych przepisów na MŚP nie może jednak być ze szkodą dla praw pracowników;

39. podkreśla potrzebę jaśniej sformułowanych przepisów, które można łatwo wdrożyć i które mogą pomóc wszystkim podmiotom w działaniu w ramach państwa prawa; podkreśla, że prostsze i inteligentniejsze regulacje mogą ułatwić spójną transpozycję oraz bardziej efektywne i jednolite egzekwowanie przez państwa członkowskie;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

Oceny ex post

40. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja uznaje ocenę ex post za integralną część lepszego stanowienia prawa; podkreśla, że w celu zapewnienia obywatelom i przedsiębiorstwom pewności prawa oceny takie należy przeprowadzać w odpowiednim czasie, najlepiej kilka lat po terminie wyznaczonym na transpozycję danych przepisów do prawa krajowego; przypomina jednak, że ocena ex post nie powinna w żadnym wypadku zastępować obowiązku Komisji jako strażnika traktatów dotyczącego skutecznego i terminowego monitorowania stosowania prawa unijnego przez państwa członkowskie i podejmowania wszelkich niezbędnych kroków w celu zapewnienia prawidłowego stosowania tego prawa;

41. podkreśla znaczenie kontroli ex-post i oceny skutków strategii politycznych dla oceny wdrażania i skuteczności prawodawstwa UE i strategii politycznych UE w świetle zamierzonych przez prawodawcę rezultatów;

42. uważa, że w ocenie ex post nowego prawodawstwa powinny uczestniczyć parlamenty narodowe, ponieważ byłoby to również z korzyścią dla sprawozdań Komisji i pomogłoby w analizie różnych krajowych problemów spowodowanych poszczególnymi prawami i przepisami;

Wdrażanie ustawodawstwa UE w państwach członkowskich

43. zwraca uwagę, że według Komisji jedna trzecia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych związanych z przepisami unijnymi wynika ze środków transpozycji wprowadzanych przez państwa członkowskie;

44. uznaje, że w przypadku dyrektyw państwa członkowskie są uprawnione do podejmowania decyzji o tym, czy na szczeblu krajowym wprowadzić bardziej rygorystyczne normy socjalne, środowiskowe i dotyczące ochrony konsumentów niż minimalne normy ochrony uzgodnione na szczeblu unijnym, i z zadowoleniem przyjmuje wszelkie takie decyzje; podkreśla, że tego rodzaju wyższych norm nie należy uznawać za nadmiernie rygorystyczne stanowienie prawa; apeluje jednak do właściwych organów krajowych, aby były świadome możliwych konsekwencji nadmiernie rygorystycznego wdrażania, przez które do przepisów unijnych wprowadza się zbędne obciążenia biurokratyczne, praktyka ta może bowiem przyczynić się do błędnego postrzegania działalności ustawodawczej UE, co z kolei może wzmacniać sceptyczne nastawienie do UE; apeluje, aby z myślą o przyjazności dla użytkownika państwa członkowskie usunęły zbędne przepisy administracyjne opracowane przy wdrażaniu dyrektyw i rozporządzeń;

45. wzywa Komisję i państwa członkowskie do intensywniejszej wymiany najlepszych praktyk w zakresie wdrażania i stosowania dyrektyw unijnych; jest zdania, że zachęci to zainteresowane strony oraz władze lokalne i regionalne do udziału w procesie określania trudności, jakie napotyka się podczas realizacji polityki UE na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;

46. podkreśla, że Parlament Europejski jako współprawodawca jest zainteresowany informacjami na temat tego, jakie skutki wywiera prawodawstwo UE po jego wdrożeniu; w związku z tym wzywa Komisję Europejską do zapewnienia Parlamentowi pełnego dostępu do wszelkich ocen w tym zakresie, w tym do zebranych danych źródłowych i dokumentów przygotowujących;

47. wzywa Komisję, aby – w związku z poważnymi, długotrwałymi i zakłócającymi konkurencję problemami z wdrażaniem rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności – dokonała przeglądu tego rozporządzenia pod kątem jego podstaw naukowych, celowości i realistycznego charakteru oraz aby ewentualnie usunęła z niego koncepcję profili składników odżywczych; uważa, że cele rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, takie jak zapewnienie prawdziwości oświadczeń dotyczących żywności oraz podawanie szczegółowych informacji dotyczących zawartości tłuszczu, cukru i soli, zostały w międzyczasie osiągnięte dzięki rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności;

48. zwraca uwagę na wspólną deklarację polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotycząca dokumentów wyjaśniających, jak również na wspólną deklarację polityczną Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 27 października 2011 r. w sprawie dokumentów wyjaśniających i wzywa Komisję do zapewnienia Parlamentowi dostępu do tych dokumentów;

Wtorek, 12 kwietnia 2016 r.

Wycofanie przez Komisję wniosków ustawodawczych oczekujących na rozpatrzenie

49. przyjmuje do wiadomości, że nowo wybrana Komisja w swoim programie prac na 2015 r. zdecydowała się po raz pierwszy przeanalizować wszystkie inicjatywy ustawodawcze pozostające w oczekiwaniu pod kątem zasady braku kontynuacji politycznej;

50. zwraca uwagę, że zgodnie z tym, co podkreślił Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 14 kwietnia 2015 r. ⁽¹⁾, Komisja może w dowolnym momencie procedury przyjmowania aktu UE w ramach zwykłej procedury ustawodawczej wycofać dany wniosek, o ile Rada nie podjęła żadnych działań; apeluje zatem do Komisji, aby ze względu na równowagę międzyinstytucjonalną w przypadku wycofania zasięgała ona najpierw opinii Parlamentu Europejskiego, zwłaszcza po pierwszym czytaniu, oraz należycie uwzględniała jego stanowisko; w tym kontekście powołuje się w szczególności na swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2015 r.;

51. podkreśla ponadto, że Trybunał Sprawiedliwości w tym samym wyroku podnosi argumenty Rady, że Komisja w przypadku wycofania wniosku ustawodawczego, ma obowiązek poszanowania zasady powierzonych kompetencji, zasady równowagi instytucjonalnej oraz zasady lojalnej współpracy przewidzianych w art. 13 ust. 2 TUE, oraz zasady demokracji przewidzianej w art. 10 ust. 1 i 2 TUE;

52. podkreśla znaczenie unikania powielania przepisów;

o

o o

53. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie C-409/13 Rada przeciwko Komisji Europejskiej, [ECLI: EU:C:2015:217].